

DOMOVINA

izhaja dvakrat na teden, in sicer vsak torek in petek. — Dopisi naj se izvolijo pošiljati uredništvu, in sicer frankirano. — Rokopisi se ne vračajo — Za inserate se plačuje 1 krono temeljne pristojbine ter od vsake petit-vrste po 20 v za vsakokrat; za večje inserate in za mnogokratno inseriranje primeren popust. — Naročnina za celo leto 8 kron, za pol leta 4 krome, za četr leta 2 kroni; ista naj se pošilja: Upravištvu „Domovine“ v Celju.

Izpolnjujte in vračajte nabilne pole za „Kažipot“!

Škandal v Slovenjem gradcu.

(Dopis).

Dan 18. t. m. je bil za Slovenji gradec dan velikega pomena, kajti ta dan se je jasno pokazalo, da Slovenec nima na svoji zemlji nikake pravice, da mu pravico odvzemajo ravno oni, kateri bi morali v prvi vrsti skrbeti zato, da se godi pravica vsakemu, pa naj si bo Slovenec ali Nmec.

18. avgusta praznujejo avstrijski narodi rojstni dan Njegovega Veličanstva. Praznujejo ta dan s tem, da se udeležijo cerkvenega opravila, da okrasijo svoje domove z zastavami, da izkažejo svojemu vladarju svoje spoštovanje. Kaj pa je tudi primernejšega, kakor da avstrijski državljani stopi v cerkev in poprosi blagoslova svojemu vladarju ter da okraši svoj dom z znaki, ki javno kažejo, kako ceni svojega cesarja, katerega cenijo tudi izvenavstrijski narodi kot uzor modrega in pravičnega vladarja. In kaj je torej primernejšega, kakor da izvesi na rojstni dan svojega cesarja Slovenec na svojem domu zastavo cesarsko in poleg nje ono, katera kaže svetu, da Slovenec časti, da Slovenec spoštuje in ljubi svojega cesarja, da izvesi poleg cesarske zastave slovensko zastavo, na slovenskem domu, na slovenskih tleh. Da, tako bi moralo biti, ali tako ni, ker tega ne pripuste, ker to zabranjujejo cesarske kraljeve oblasti, ker to zabranjuje vlada, ona „pravična“ ces. kr. avstrijska vlada, ki baje kot mati za svoje otroke skrbi za vse avstrijske narode enako pravično, enako nepristransko.

Bilo je 18. avgusta leta 1904, in v Slovenjem gradcu, ki šteje 1100 prebivalcev, uradno štetih in naštetih 700 „Nemcev“ in 400 Slovencev, se je praznoval cesarjev rojstni dan. S slovenjgraškega „Narodnega doma“ je plapolala slovenska trobojnica, znamenje, da se Slovenec klanja svojemu cesarju. Toda tu se je pokazalo, da uboga slovenska para nima niti te pravice, kajti slovenjgraški občinski zastop je v svojem besnem sovraštvu do vsega, kar je slovensko, poslal svojega „redarja“, ki je siloma snel slovensko zastavo z „Narodnega doma“ in jo odnesel v občinski urad. Torej ni se samo zapovedalo, da naj se zastava sname, ne, šlo se je tako daleč, da se je zastava naravnost odvzela.

Čudno, da ne rabimo drugega izraza, stališče je zavzelo v tej zadevi ces. kr. okrajno glavarstvo v Slov. gradcu. Še pred tem nasiljem se je s slovenske strani posredovalo pri ces. kr. okr. glav., a to ni hotelo ničesar ukreniti. Tudi pismena pritožba ni izdala nič, šele na brzojavni ukaz namestništva je okr. glavarstvo sledeče ukrenilo:

„Zastavo v belo-modro-rdeči barvi, katera je v jutro 18. avgusta 1904 raz strehe hiše „Kmetijske zadruge“ v Slovenjgradcu plapolala, je vsled ukaza slovenjgraškega občinskega predstojništva dopoldne tistega dne uslužbenec občine odzvel in v občinsko pisarno oddal. Prizivu,

katerega je „Kmetijska zadruga“ takoj proti odredbi mestnega zastopa pri c. kr. okrajnem glavarstvu pismeno vložila, ugodim in ovržem odredbo mestnega občinskega urada v smislu § 90 občinskega reda za Štajarsko. Ta odredba mestnega občinskega urada prekorači namreč delokrog župana in ni bilo občinsko predstojništvo v Slovenjgradcu kompetentno, tako odredbo izdati, ker je mesto Slovenjgradec sedež političnega okrajnega oblastva

Obenem se vrne zastava, katero je mestno občinstvo zaplenilo.

Nadalje sem primoran v smislu § 7 cesarske naredbe z dne 20. aprila 1854 d. z. l. št. 96 razobešenje belo-modro-rdeče barvne zastave na hiši „Kmetijske zadruge“ v Slovenjgradcu prepovedati, ker zamore dati vsled sedajšnjega nasprotnega mišljenja med prebivalstvom Slovenjgradca razobešenje slovensko narodne zastave povod nemirov.

Glede nadaljne pritožbe „Kmetijske zadruge“ tikajoče se razobešenja črno-rdeče-rmene zastave na glavnem trgu od občinskega predstojništva nimam povoda kaj ukreniti, ker se razobešenje črno-rdečo-rmene-črno-rmene in belo-zelene zastave ne more smatrati za demonstracijo in ker so se v mestu že več nego 20 let zastave v teh barvah razobeševale.

Proti temu odloku prosto je „Kmetijski zadrugi“, v teku 14 dni računši od dneva, kateri sledi dostavi, vložiti priziv na c. kr. namestništvo v Gradcu pri okrajnem glavarstvu v Slovenjgradcu.

V slučaju, da bi se priziv vložil, se vendar mora od tukaj oddana prepoved v interesu splošnega mira in reda takoj vpoštovati.

C. kr. okrajni glavar: Čapek m. p.“

Torej zastavo je dobil „Narodni dom“, toda izvesti je niso smeli, da ne bi se rušil in kalil javni mir in red, katerega pa nikakor ne kali in ruši izdajška frankfurtarica, s katero je „častil“ (?) občinski zastop rojstni dan avstrijskega cesarja.

Ali ni to škandal, kakor je mogoč le v državi, ki nima toliko moči, da bi kaznovala javno uskoštvo. To je škandal, ki je mogoč samo v Avstriji, kjer se mora „mogočni“ dvoglavi orol brezpogojno klanjati pruskemu enoglavcu. To je mogoče le pri nas, kjer si je s pomočjo iste onemogle vlade monopoliziral vso pravico le oni, ki javno kaže, da mu je ljubše, ako danes zavlada nad Avstrijo pruska „pikhauba“ nego jutri. Da, take ljudi se podpira, takim ljudem se daje potuha, ljudstvu pa, kateremu ni mogoče dokazati najmanjšega madeža na njegovi pravi in resnični čdanosti napram vladarju in državi, temu se pa odreka vsaka pravica, da še celo pravica častiti svojega vladarja! Fej! Škandal!

Takrat pač, ko je treba prelivati kri za cesarja in državo, takrat nas poznate, takrat smo vam dobra „topovska krma“, takrat nam ne branite naših barv, sicer pa imate za nas le bič in davčni vijak. Pa zapomnite si, da struna, če je preveč napeta, počí. In vi prav pridno gladite pot temu škandalu, škandalu za vas, a ne za nas. Boja hočete z narodom in imejte ga boj, neizprosni boj, in videli bomo, kdo bo prej izkrcvavel, narod ali krivična vlada!

Celjske in štajarske novice.

— Volitve, volitve in zopet volitve! Stara pesem se to zdi, pa nič ne pomaga, do 20. septembra ostane in mora ostati aktualna. Narodnjaki, ne zazibajte se v sanje, ampak delajte, zborujte, učite, pripravite se na dan 20. septembra. Prihodnje volitve niso šala, voli se pri nas prvokrat naravnost, direktno. Kako se je doslej volilo v kmetijskih občinah? Prišlo je v občini po 5 ali 6 mož skupaj in ti so izvolili po 5 volilnih mož in ti so šli volit poslanca. Če je bila občina narodna, bilo je vseeno, ali pride k volitvi volilnih mož 500 volilcev ali pa 5, izvoljena petorica je vseeno volila poslanca v imenu cele občine, v imenu vseh 500 volilcev. Če jih sedaj pride na volišče namesto 500 le po 5, potem si pa le oglejte izid volitev, izvoljen bode od nemških meščanov in „štajerčevcev“ Nmec, ali pa od socialistov socialni demokrat, ali bode pa prišlo vsaj do ožjih volitev! Naj nikdo ne maje z glavo, da pretiravamo: Nemci in nemškutarji se bodo pripravili, socialni demokratje so že zdaj zagotovljeni, da postavijo n. pr. samo v občini Trbovlje kakih 1000 volilcev na volišče. Mi izpolnjujemo svojo dolžnost ter svarimo in opominjamo, v vsako gorsko vas sami hiteti pa ne moremo. Kar vas je zavednih mož po Štajarskem, storite, kar je vaša narodna dolžnost, zborujte, agitujte, pripravljajte se. Gorje vam, če bi bilo nasprotno. In če se že tolažite, da nikdo vaše krivde ne bode odkril, ne bojte se, izid volitev in število glasov oddanih v naših krajih bode ali vaša pohvala ali pa kletev vašega izdajstva! Volitve, volitve in zopet volitve!

— Izlet „Slovenskega delavskega podpornega društva“ na Lavo se je v nedeljo prav dobro obnesel. Društvenikom se je priključilo lepo število drugega občinstva, večina srednjih stanov, posebno obrtnikov, ki so bili skoraj polnoštevilno zastopani. — Pevski zbor je pod vodstvom pevovodje g. dr. Schwaba zapel več zborov, katerim je občinstvo otilno aplavdiralo. Sploh moramo reči, da je pevski zbor „Slovenskega delavskega podpornega društva“ dosegel visoko stopinjo dovršenosti, ter je le želeli, da bi vztrajal in tudi nadalje vršil tako častno svojo nalogo, kakor jo je doslej. Pohvaliti moramo tudi točno in vpludno postrežbo gostilničarja g. Sevčnikarja. Z narodnega stališča pa izrekamo „Slovenskemu delavskemu podpornemu društvu“ svoje popolno priznanje za velepomembno narodno delo, ki ga vrši s svojimi izleti v celjski okolici. Vsak tak izlet zapusti v okoliškem prebivalstvu spomin, ki vzbuja v ljudstvu željo po čim ožjem zblizanju z mestnim prebivalstvom. In čim tesnejše je to zblizanje, tem laglje je delo v narodno političnem zmislu. Torej le naprej s slovensko pesmijo za probujo našega naroda!

— Za zastavo „Slovenskega delavskega podpornega društva“ je nabral med izletniki na Lavi g. Koderman svoto 11 K 46 v. — Živel nabiralec, živel darovalci in — njihovi posne-movalci!

— Koncert v „Skalni kleti“. Kakor čujemo, bo 10. p. m. vrtni koncert „Nar. godbe“ v „Skalni kleti“. Koncert priredi „delniška družba“, kar s priznanjem beležimo, kajti družba kaže s tem, da ni na ozkosrčnem stališču kake za-

kotne družbice, temveč da želi svojemu občinstvu nuditi vse, kar se more zahtevati in pričakovati od take naprave. Vstopnina h koncertu bo prosta. Želeti bi bilo tudi, da bi pevski zbor „Slovenskega delavskega podpornega društva“ ne izostal ob tej priliki.

— Mitničar pri kapucinskem mostu je pač mož, katerega je nemška kultura tako zelo obliznila, da mu je skoraj škodovala. — Čujte, česa se ta veliki „Nemec“ vsega ne domisli. Bilo je včeraj. Prišla sta do mostu dva mestna pometača. — Eden je imel sekuro, drugi vrv in desko. Mitničar ju vpraša: „Ali gresta nad brv? Le potolcita in razsekajta jo, da ne bodo ti vrage več hodili v „Skalno klet“. — Pometača sta mu odgovorila, da naj le sam vrage pobije. Torej Slovenci so za mitničarja vrage. Le pazi naj ta možakar, da ga res kedaj ne pograbi kak vrag in mu ne pretrese njegovih grešnih „nemških“ kosti.

— Oj Svetine nad Celjem Cerkev Sv. Križa v Svetini je bila že mnogo let zaprta, ker je bila v zelo slabem stanju, ker ni bilo treba, da bi se popravila, ker zraven nje stoji velika gotiška cerkev Marijina. Strop cerkve Sv. Križa, ki je bil iz lesa, je bil segnil in je bila nevarnost, da se poruši komu na glavo; na zidu so bile podobne predstavljajoče postaje križevega pota. Te podobne niso bile nič drugo kot karikature. Na občno željo ljudstva se je cerkva letos prenovila in popravila. Na povabilo domačega gosp. župnika je prišel dne 8. oktobra lani na Svetino konzervator g. prof. Janez Wist iz Gradca in je svoje mnenje o slikarji in o cerkvi vobče povedal, da tukaj ni nobenega umetnega ni zgodovinskega spomenika, in ta izrek konzervatorja je merodajen, ne pa onega nespametnega kritika v „vahtarci“, ki imenuje župnika „prvaškega barbarja“. Nemčurski dopisnik se lahko prepriča zdaj, kako resničen je nemški prigovor: čevljar, ostani pri svojem kopitu“, in se ne boš drugič tako hudo blamiral. Če je njemu žal za staro slikarjo, gotovo zadenem prav, če rečem, da žaluje samo zaradi tega, ker ni več videti slike, ki predstavlja izdajico Judeža, kako visi obešen za vrat na veji. Ta slika je dopisnika „vahtarca“ gotovo najbolj ganila, kadarkoli je „priromal“ iz Celja na Svetino, ker je tudi on izdajica svojega jezika in naroda.

— Most pri Klančini na Lavi. Na vložene pritožbe zaukazalo je sedaj c. kr. železniško ministrstvo z naredbo od 18. julija 1904 št. 26.021 c. kr. ravnateljstvu državnih železnic v Beljaku, da izvrši kolikor najhitreje potrebne poizvedbe na licu mesta ter napravi potrebne načrte za odpravo sedanjih neugodnih odvodnih razmer pri velenjski železnici na Lavi.

— Srebrno poroko sta v Žalcu pred kratkim praznovala velečislana gospa in gospod dr. Bergman. Obenem se je tudi zaročila njuna hčerka, gca Minka, z gosp. Milanom Detičkom, dočim je starejša hčerka, gca Ela, zaročena z g. Ernestom Kalanom. — Vrli narodni rodbini naše najsrčneje častitke!

— Odbor pevskega društva „Edinost“ v Žalcu izreka dragim bratom Hrvatom v Zagrebu za prisrčni sprejem društvenih članov povodom slavlja otvoritve „Narodnega doma“ v Brežicah dne 15. t. m. najtoplejšo zahvalo. Vesele urice ostanejo vsem članom v prijetnem spominu. Živel brataki rod!

— Iz Žalca. V sezoni obiranja in prodaje hmelja živimo, in kakor vedno, prišlo je tudi letos obilo hmeljskih prekupcev — židov — v Savinjsko dolino, največ pa v Žalec. Ljudje so to, ki našega jezika ne razumejo ter se poslužijo jejo tolmačev, v kolikor jim ne pride v pomoč naša žalibog preveč znana popustljivost in ne odločnost. Samoobsebi je umevno, da se potem obnašajo tako, kot bi bili oni tisti, ki donesejo denar in zaslužek našemu ljudstvu, — ko je pa vendar nasprotno resnica, da oni žive od žuljevih rok našega hmeljopridelovalca. Oholost njihova priklopela je tako daleč, da se je drznil nekdo od njih žaljivo izražati se o gibanju in slavnostih Slovencev, ter so hoteli prirediti v našem narodnem trgu koncert neke nemške potovalne družbe. Že so bili lepaki nabiti — čez noč izginili pa so tja, kamor grejo — in le nekaterim narodnjakom gre zasluga, da niso doneli

v noč tevtonski glasovi ter motili mir trga. — Posebno potuho pa imajo ti krivonosni sinovi obljubljeni dežele v nekaterih gostilničarjih, ki jim grede kar mogoče na roko ter pozabijo pri tistih borih krajcarjih zasluzka, ki ga imajo od njih za časa njih bivanja (kvečjemu 1 in pol meseca) pri nas, na narodnost. Odkažejo se jim najboljši prostori, občuje se z njimi v „blaženi“ nemščini, daje se s tem domačinom slab izgled glede narodne probujenosti, da, popustljivost in mlačnost gre še dalje, kar je treba, da se ožigosa javno. Njim na ljubo naročajo pivo iz nemške pivovarne Reininghausove iz Gradca, največje nasprotnice naše slovenske delniške pivovarne. — Delovanje teh hmeljskih prekupcev je torej v narodnem in gmotnem oziru Slovincem le na škodo. — Prihodnjič pridemo, — če se razmere ne izpremenijo — brezobzirno z imeni in podrobnostmi na dan. — Žalčani pa pomnite: „Kdor zaničuje se sam, podlaga je tujčevi peti“.

— Vrančani! V nedeljo, dne 28. avgusta ob 8. uri zjutraj se vrši že večkrat naznanjeni volilni shod na Vranskem. Opozorjamo narodnjake vranskega okraja ponovno na to zborovanje z opazko, da je njih dolžnost skrbeti za kar najmnogobrojnejšo udeležbo zavednih volilcev. Upamo in smo prepričani, da se nas razume in da zmiraj odločno narodni vranski okraj tudi tokrat ne bode zaostal za drugimi okraji n. pr. za gornjegrajskim, ki je imel preteklo nedeljo tako sijajno obiskau volilni shod v Sv. Frančišku. Predstavil se bode kandidat splošne kurije g. Ferdo Roš, poročal bode nadalje g. dr. Juro Hrašovec kot deželnozborski poslanec ter bode govoril g. dr. Jos. Karlovšek o bodočih volitvah in raznih aktualnih narodnih zadevah.

— Polzela. Tudi glede Polzele opozorjamo kakor glede Vranskega še enkrat na volilni shod, ki se vrši prihodnjo nedeljo ob 3. uri popoldne. Poročajo isti govorniki kakor na Vranskem.

— Vransko. Dne 14. avgusta t. l. vrnila je „Vranska Vila“ poset bratskemu društvu „Lira“ v Kamniku z dne 24. julija t. l. Ta izlet ostal bode pač vsem udeležencem v najprijetnejšem spominu. Pri krasnem vremenu odpeljalo se nas je 25 Vilašev iz Vranskega ob 10. uri dopoldne. Odpočili smo v Lazah, kjer nam je pripravil g. Matjan izvrsten obed. Ob napovedani uri, ob treh popoldne, došli smo v prijazni Kamnik in bili sprejeti s sijajem, kakršnega še nismo in tudi ne bomo nikdar več dosegli. Pri slavaloku ob mostu zasvirala je mestna godba v navzočnosti tamošnjih društev in nebroj naroda. Prvi pozdravil je „Vilo“ predsednik „Lira“, g. J. Pohlin, potem predsednik „Čitalnice“ g. dr. Kraut in zatem še g. A. Pintar imenoma ognjegasev. Po odzdravu „Vilina“ predsednika podarila je v zbranih besedah njemu krasen šopek s trakom gđ. Pepica Tomincveva, med tem ko so pripeljale ostalim Vilašem na prsa duhteče šopke kamniške krasotice. Sprevod društev z zastavami in drugim občinstvom začel se je pomikati po snažnih ulicah proti mestni hiši, kjer je pozdravil „Vilo“ v imenu mesta naš rojak preblagorodni gospod župan J. Močnik. Zatem se je prikazal zopet celi venec dražestnih dam. Na čelu teh stala je ljubka gospica Ivanka Terpinčeva ter pripela z vznesenimi besedami „Vilini“ zastavi tako krasen trobojni trak imenoma kamniških rodoljubkinj, da kaj takega „Vilaši“ še niso videli. V spremstvu vseh teh krasotic vršil se je ob zvokih veselih koračnic in gromenju možnarjev obhod po celem z zastavami okinčanem mestu, kjer je izza oken vseh hiš na „Vilaše“ prijetno deževalo na stotine najlepših ovetk in šopkov. Po skupnem okrepčilu v hotelu Kenda podali smo se na obširni za koncert določeni vrt hotela Fischer. Ta velikanski prostor napolnil se je kmalu do zadnjega z najizbranejšim občinstvom, koje je kmalu postalo pri navdušenih zborih „Lira“ in „Vile“ prav židane volje. Po tri ure trajajočem koncertu prišel se je v sosedni dvorani veseli ples, kateri je trajal do odhoda „Vilašev“. Tako smo se na novo ojačili in navdušili za daljno narodno delo na pevskem polju. Spomin na ta prekrasni izlet ostane nam neizbrisljiv do smrti. Živeli Kamničanje! — Brzobjavnim potom so se nas spominjali sledeči rodoljubi iz Vranskega: Obitelj

Schwentner, Šentak, Oset, Sevnik, Schaur, dr. Gradišnik, slovenske Vrančanke in dr. Stiker.

— Volilni shod pri Sv. Frančišku Ksaveriju v nedeljo dne 21. t. m. se je krasno obnesel. Od vseh strani vrelo je ljudstvo skupaj. Cele vrste vozov drdralo je tako od gornjegrajske kakor tudi od mozirske strani. Ob določeni uri bilo je zbranih 500 do 600 oseb. Zastopani so bili vsi sloji. Shod se je vršil pod milim nebom v bližini gostilne gosp. Časelna, kateri je prostor prav lepo priredil, pripravil z zelenjem in trobojnicami okrašen govorniški oder, postavil obilo miz in stolov, za kar mu naj bode na tem mestu izrečena srčna zahvala. — G. dr. Karlovšek je v imenu političnega društva „Naprej“ zbranim volilcem na kratko razložil pomen shoda, predstavil vladnega zastopnika g. Blažiča in g. kandidata Ferdo Roša ter naprosil zbrane volilce, da naj si izberejo iz svoje sredine predsednika shoda. Na predlog gosp. Praprotnika iz Mozirja bil je izvoljen predsednikom g. Anton Turnšek, veleposesvnik in trgovec iz Mozirja. Kot predsednik je ta slednji prisrčno pozdravil zbrane volilce ter dal nato besedo g. Ferdo Rošu, kateri je v jedrnatih besedah razvil svoj program, kakor že v Šoštanjju in Slovenjem gradcu, ter obljubil, da bode za ljudstvo, katero mu je in mu bode izkazalo zaupanje, vedno rad vse storil po svoji moči, kakor je seveda pri takih razmerah storiti mogoče. Ljudstvo je z zanimanjem sledilo njegovemu govoru ter je opetovano pritrjevalo izvajanju posameznih točk njegovega programa. Nato je g. dr. Karlovšek poljudno razložil današnje žalostne razmere v deželni zboru štajarskem, v katerem se slovenska tretjina le takrat in v tcliko popolnoma in pravično uvažuje, kadar morajo Slovenci plačevati, da se pa sicer godi Slovincem krivica na krivico, kar dokazuje posebno šolstvo. — Razlagal je potem pomen in veliko važnost nove postave glede deželnozborske volitve iz četrte kurije, priporočal g. kandidata Ferdo Roša, od katerega smemo povsem pričakovati, da je in bode vsikdar pravi mož na pravem mestu ter s krepkimi besedami navduševal volilce, da pridejo vsi do zadnjega na volišče, da pokažejo s tem svojo narodno zavednost, politično zrelost in slovenski značaj vseh okrajev celjskega volilnega okoliša. Zbrani volilci so z največjo pazljivostjo sledili govoru ter se govorniku zahvalili z navdušenimi „Živijo“-klici. Sprejela se je nato resolucija, s katero se sklene delovati na sijajno izvolitev kandidata narodne stranke g. F. Roša. — Ko je potem še eden izmed volilcev — preprosti možak — v znešenih besedah navduševal volilce, da naj se zavedajo svoje narodnosti ter taisto povodom volitve pokažejo, zaključil je gosp. predsednik zborovanje.

— Št. Jurij ob juž. žel. Po delovanju nekaterih domačih fantov ustanovilo se je tukaj samostalno prvo tamburaško društvo „Rifnik“, kojega pravila so nam ravno došla potrjena od namestajje. Da se sestavi in začne društvo res delovati po svojem namenu, bode se sklical za v nedeljo doe 4. septembra t. l. prvi občni zbor. Natančnejši sporod objavimo pozneje. Za sedaj pa vabimo vse prijatelje, da nas podpirajo s tem, da pristopijo kot izvršujoči ali podporni člani. Društvo si je stavilo v svoj program razun glasbe tudi petje. Ako se nam torej približa dovolj vnetih članov, hočemo ustanoviti tudi pevski zbor, kateri bi bil tukaj posebno potreben. Zato se pa še posebno obračamo do naših soobčanov, da nas počastijo pri prvem občnem zboru dne 4. septembra s svojo udeležbo v najobilnejšem številu. Dotlej bratski pozdrav!

Šentjurski tamburaši.

— Laški trg. Naše marljivo bralno društvo je priredilo prošlo nedeljo „Ciril in Metodovo“ veselico, katera se je vršila v prostorih delniške pivnice, ki so bili zato primerno urejeni in okrašeni. Nad zagrinjalom je bila pritrjena podoba sv. bratov Cirila in Metoda, a okrog nje slovenske trobojnice. Obširni prostori so se hitro polnili in ob določeni uri je bilo že vse zasedeno. — Zagrinjalo se dvigne in pod vodstvom svojega pevovodje gosp. kapelana Bosine zapoje mešani pevski zbor bralnega društva dve pesmi „Slovan na dan“ in „Pozdrav“. Petje je bilo prav dobro. G. pevovodji se mora priznati, da je v kratkem

čas svojega bivanja na Laškem izbornu izvežbal svoje pevce. Želeti bi le bilo, da bi se zbor še pomnožil, saj je gotovo na Laškem še dovolj Slovencev, ki bi prav lahko pristopili k zboru. Slovenska pesem je velikanskega pomena za naš narodnostni boj, naj bi se torej čim pogostejše in krepkejše čula v zaspanem Laškem trgu. — Druga točka na sporedu je bila igra „Sv. Neža“. Naš namen ni kritikovati igre same, pripomnimo le, da se nam zdi ta igra neprimerna za naše razmere, kajti naravnost povedano, naše ljudstvo ne razume starorimskih razmer in zato tudi ne razume igre same. Zato bi priporočali prirediteljem, da si v bodoče izberejo igre, vzete iz našega narodnega življenja, katere bodo imele večjo in trajnejšo vpliv na naše ljudstvo. Gospicam igralkam moramo priznati, da so se v vsem in vsakem potrudile zadostiti svojim nlogam. Posebno ugodno je vplivalo, da je bila igra izborna memorirana. — Igralo se je prav dobro, samo malo manj bi se bilo moralo deklamovati, kar je pa za začetnike gotovo težavno, posebno ker je igra pisana v stihih. Ponavljamo pa, da smo bili prav zadovoljni s celo prireditvijo, ter le želimo, da bi se v začetni smeri nadaljevalo in spopolnjevalo. Vsekako pa naj bi se opustilo ozkosrčno stališče, da moški ne bi smeli nastopati v ženski družbi in narobe, kajti to je le preveč nenaravno in zelo moti, posebno če niso uprizoriteljem na razpolago popolna sredstva v tehničnem oziru, za maskiranje itd. — Ker je bila prilika tako ugodna, porabil jo je g. kapelan Bosina, da v vznesenih besedah izpregovori o delovanju sv. bratov Cirila in Metoda, ki sta z lučjo vere prinesla našim pradedom tudi luč narodne prosvete. Kakor sta se ona borila proti nemškemu navalu, tako se bori tudi sedaj po njima imenovana slov. šol. družba proti navalu nemštva na najdražji zaklad slovenskega naroda, slovensko mladino. Kakor sta posvetila sv. brata vse svoje moči svojemu svetemu delu, tako mora tudi sedaj vsak Slovenec posvetiti svoje moči delu družbe sv. Cirila in Metoda, ki skrbi zato, da ostane naša mladina slovenska, da se jo reši iz krempljev naših najzagrizenejših sovražnikov. — Navdušeni govor je izzval burno odobravanje. — Nadaljna točka sporeda je bila anodejanka „Ne vdajmo se!“ Tu moramo reči, da so prireditelji imeli pri izbiri kaj srečne roke. Igrica je kakor nalašč za naše ljudstvo, katero ji je sledilo ves čas z velikim zanimanjem. Vse je izražalo željo, da bi se ponovila ob prvi priliki s še kako drugo tako igro skupaj. Igralo se je prav dobro. — Vsi igralci so bili na svojem mestu, da jim moramo odkritosrčno častitati. Le tako naprej! Pred igro je izpregovoril predsednik podružnice družbe sv. Cirila in Metoda, gosp. Elsbacher, kratek govor o pomenu družbe, katerega je občinstvo vsestranski odobravalo. — Po igri se je zabava premestila iz dvorane v vrt, kjer se je še dolgo časa glasila slovenska pesem. — Občinstvo je bilo po večini domače, trško in okoliško. Posebno smo opazili, da je bilo veliko kmetijskega občinstva, katero je z navdušenjem sledilo vsem točkam sporeda. — Bralnemu društvu, posebno pa njegovemu predsedniku, gosp. Bosini, moramo v resnici priznati, da nas je ta veselica naravnost presenetila, kajti skoraj nismo mogli verjeti, da bi se bile razmere na Laškem v tako kratkem času toliko izpremenile. Vsa čast torej vsem, ki so s svojim delom pripomogli, da se je začelo narodno delo, katero bo gotovo imelo najlepše uspehe. — Le tako neustrašeno naprej in Laški trg bo kmalu naš. — Na svidenje torej v kratkem pri slični veselici, kakor je bila v nedeljo!

— „Nemška kultura“ v Brežicah. — Iz Brežic se nam piše: Obnašanje nemškutarjskih brežiških barab, ki so ob priliki zadnje slavnosti mirne slovenske goste s kamenjem napadli, obudilo je tudi med tukajšnjim kmetijskim prebivalstvom veliko ogorčenje. Kadar prinese slovenski kmet denar, se mu seveda prilizujejo brežiški „Nemci“, kadar se pa hoče veseliti, ga s kamenjem napadajo. Zapomnite si to, kmetje brežiškega okraja! Ne dajte se voditi več nemškutarjem za nos!

— Pišecce. V nedeljo, dne 28. avgusta t. l. priredi „Bralno društvo v Pišecah“ gledališko predstavo „Lurška pastirica“, igra v petih dejanjih. — Po tej igri sledi druga predstava „Pravica se je izkazala“. Šaljiva igra v dveh dejanjih. Med prvo in drugo igro petje. Začetek točno ob 4. uri popoldne. Dragi sosedje, ravnokot tudi domači župljani se prijazno vabite, da se v obilnem številu udeležite. Odbor.

— Podčetrtek. V nedeljo, dne 4. septembra vrši se v našem trgu v gostilni g. M. Juga velika veselica s petjem, tamburanjem in igro „Pravica se je izkazala“. Začetek ob pol 6. uri zvečer. Bližnji in daljni gostje srčno povabljeni.

— Volilni shod pri Mali nedelji. Preteklo nedeljo je ljutomersko politično društvo sklicalo volilni shod k Mali nedelji. Udeležba je bila prav povoljna, mnogo zavednih narodnih mož, večinoma samih kmetov, se je povabilu odzvalo. — Dr. Chloupek je kot predsednik otvoril zborovanje in opozoril na bližajočo se deželnozbornsko volitve. Dr. V. Kukovec je v dolgotrajnem, prav dobro sprejetem govoru, obširno govoril o volitvah, o kandidatu narodne stranke za ptujsko volilno okrožje, in o kandidatu nemčurske stranke „Štajerčevcu“ Wratschkotu, slednjič o različnih drugih narodnih zadevah. Pokojnega slavnega Ilirca dr. Razlaga nečak je po „štajerčevskem“ kopitu nastopil zoper izvolitev dr. Ploja, ker je doktor. Dr. Kukovec je to opazko ob splošnem pritrjevanju kmetov volilcev zavrnil in pojasnil hinavstvo nemškutarjskega gesla, da „kmet naj kmeta“ voli. Opozoril je, da v štajarskem deželnem zboru sedi več kmetov, v dokaz, da narodna stranka ni nasprotna kmetijskim kandidaturam. Vendar bi pa bili v sedanjem težavnem položaju sami slovenski kmetje kot poslanci vsi skup veliki reveži, če bi ne imeli med seboj tudi nekaj višje izšolanih in politično izkušenejših mož, ki so sposobni prekrizati nakane nam sovražnih „nemških doktorjev“. Slovenski kmetje si naj v čast štejejo in naj so hvaležni zato, če se tudi moške, ki niso kmetje, za njihove koristi potegujejo, in da bode to storil tudi dr. Ploj, nimajo vzroka dvomiti, ker jih je dosedaj v splošno zadovoljnost tudi že v državnem zboru zastopal. — I. Misija iz Ljutomera je kot udeleženec shoda zaupnikov v Poličanah govoril o tem zaupnem shodu in omenil prav dobro, da so bili tam navzoči večinoma kmetje in da so se vendar vsi izrekli za dr. Ploja. Zbrani kmetovalci so izprevideli, kaka neumnost je geslo „Štajerca“, „kmet naj kmeta voli“, zlasti, ko „Štajerc“ ne priporoča pravih kmetov, ampak šnopsarje in izgubljene in od Nemcev podkupljene kmete ter so s studom zavrnil vsiljevanje „Štajerčevega“ kandidata Wratschkota. — Gori omenjeni Razlag sam je nazadnje vsaj navidezno priznal svojo zmoto in je izjavil končno, da zoper kandidaturu dr. Ploja nima prav nič vzroka ugovarjati. Znani narodni kmet Slana je v imenu svojih rojakov izjavil, da bodo delo delovali z vsemi močmi nato, da njihovega okraja ne bode zadela sramota, da bi volil Wratschkota en sam pošten človek za poslanca. Na predlog odličnega narodnjaka g. I. Božiča se je soglasno storil sklep, da se mora voliti kar najmnogobrojnejše kandidat slovenske narodne stranke dr. Miroslav Ploj. — Navdušujoč volilce še enkrat, da se pokažejo odločne narodnjake, je dr. Chloupek v imenu ljutomerskega političnega društva zaključil to jako dostojno zborovanje.

— „Sokol“ v Ptuj. Sokolska ideja pride biva na Štajarskem čimdalje več tal, kar nas iz narodnega stališča iz srca veseli. V najbližji dobi se bode ustanovil „Sokol“ v Ptuj in so se že začela potrebna posvetovanja. Nadejamo se, da bodo vsi, katerim je mogoče, z vsemi močmi pomogli k uresničenju tega početja. Le nikar misliti, da je v Ptuj slovenstvu odklenkalo! Radikalno zasadi sekiro na koreniko nemčurstva! Ptujski „Sokol“, naprej!

— Črna gora pri Ptuj. Dne 30. avgusta 1904 bode pri c. kr. okrajnem sodišču v Ptuj licitandno prodano posestvo bivšega trgovca Franca in Marije Rainer, obstoječe iz hrama in gospodarskega poslopja, vse v trgu Črna gora (Maria Neustift) tik znane in imenitne romarske cerkve. Na hramu je bila mnogo let Roletnikova trgovina, dobro znana! Na to prodajo se opo-

zarja! Plačilni pogoji so ugodni, ker se morejo prevzeti tudi vknjižene tirjatve. Pri oskrbniku konkurzne skladi, dr. Fr. Jurteli v Ptuj, bode gotovo lahko dobiti vsako potrebno pojasnilo za vsakega reflektanta!

— Bralno društvo pri Sv. Andražu v Slov. gor. priredi v nedeljo, dne 28. t. m. po večernicah na vrtu g. Rada veselico s petjem in gledališčno igro „Dva gospoda pa eden sluga“, ter s tem vlijudno vabi vse sesede in prijatelje društva odbor.

— Orehovski Wratschko je torej kandidat IV. kurije združenih Nemcev in nemškutarjev za ptujsko brežiški okraj. „Štajerčijanci“ so torej vendar pokazali svojo barvo in postavili z Nemci skupnega kandidata. Saj že vendar pri nas vsak otrok ve, da igrajo Nemci, nemškutarji in „Štajerčijanci“ pod ene kapo, dočim je „Štajerc“ dosedaj vedno naše kmete „farbal“, da je glasilo slovenskih naprednjakov. — Prepričani smo, da nemškutarjskemu „Štajercu“ ne pojde nobeden Slovenec na limanice.

— Prismojeni „Štajerc“ kvasi v zadnjem svojem lističu take neumnosti, da človeku kar slabo postaje. „Štajerc“, glasilo ptujskega župana Orniga, piše namreč, da mi Slovenci ne ljubimo Avstrije, ker kličemo vedno: „proč od Gradca!“ ter da hočemo priti pod Rusijo. „Štajerc“ naj bi rajši pisal o svojih ptujskih „Nemcih“, ki so prekrstili v čast največjemu sovražniku Avstrije, nemškemu Bismarku, neko ulico v Ptuj v „Bismarkgasse“. — Pruski Bismark zapletel je bil l. 1866 Avstrijo v nesrečno vojsko s Prusijo, kjer je padlo mnogo naših štajarskih rojakov. V zahvalo zato pa romajo sedaj skoraj vsako leto naši štajarski Nemci in nemškutarji na Prusko k Bismarkovemu grobu, kakor h kakšnemu nemškemu svetniku, v Gradcu, Mariboru, Celju in Ptuj pa imenujejo ulice in trge „Bismarkgasse in Bismarkplatz“. — In ti „Nemci“ se drznejo Slovence očitati, da škilijo na Rusko, dočim je splošno znano, da naši „Nemci“ komaj čakajo trenutka, da bi Prusi primarširali v Avstrijo. In „Štajerc“, ki hoče biti glasilo slovenskih naprednjakov, je s tem svojim nesramnim obrekovanjem pokazal, da ni samo glasilo ptujskih nemškutarjev, ampak glasilo vsenemških ovaduhov in izdajalcev, torej prava „giftna krota“, ki hoče svoj strup razširjati med mirne Slovence.

— Namesto Wratschka Eierbaron Suppanz. Orehovski prerok je komaj vstal, pa je že pokopan. Nemci in nemškutarji so si premislili in naznanjajo po časopisih, da menda nemškutar Wratschko „ne bode hotel“ biti poslanec za ptujsko okrožje, ampak „jajčji kramar na debelo“ Suppanz iz Pristove „bode hotel“ biti poslanec. Drugo vprašanje je seveda, ali bode nad 100.000 v teh okrajih prebivajočih Slovencev pripustilo, da bode „jajčji baron“ izvoljen za poslanca. Oba sta rojena Slovenca, oba sovražnika Slovencev. Volilci, zdaj pa izbirajte. Slovenska narodna stranka vam namesto teh dveh priporoča navdušenega Slovenca, vašega dosedanega državnozbornskega poslanca, dvornega svetnika dr. M. Ploja. Proč z orehovskimi proroki in jajčjimi baroni!

— Slovenskim umetnikom in članom presojevalnih odsekov! Podpisani odbor opozarja vse slovenske umetnike na sledeče: Sestanek slovenskih umetnikov se vrši dne 24. avgusta v Ljubljani, hotel „Ilirija“ ob 6. uri zvečer. — Presojevalni odbor za „Vesno“ posluje 25. avgusta, sestanek ob 9. uri zjutraj v „Mestnem domu“. Presojevalni odsek za umetnike, ki ne pripadajo nobeni združitvi, posluje 26. avgusta, sestanek jurorjev ob 9. uri zjutraj v „Mestnem domu“. Odbor prosi vse sodelujoče, naj se prav gotovo udeležijo vseh sestankov, da se morejo vršiti vse priprave redno in v odmerjenem času. Odbor dij. uni. društva „Vesne“.

Brzjavavi

ob priliki otvoritvene slavnosti „Narodnega doma“ v Brežicah.

Cirkvenica. — Zadržao (a) u poslu: „Na zdar“ slovenskom, slavu (a) hrvatskomu i budućemu brežkomu sovolju (Sokolu). Irnat,

(Slava c. kr. brzjavnomu uradu, ki zna brzjavke tako pokvariti!) Ur.

Gradec. — Prigodom blagoslovljenja narodnega svetišča nepremagljive trdnjave Slovencev proti nemškutarjem, kliče zbranim Slovincem, sbratom Hrvatom živili, ne udajmo se!

Hrašovec, starosta Slovencev.

Krapina. — Gosti Kneipovoga lječilišta u Krapini pridružuju se slavju. Podpise šaljemo listom.

Krapina. — Sakupljeni gosti Kneipovoga lječilišta u čarobnoj Krapini, koljevci svih Slavjana, želeći učestvovati Vašemu slavju, odlučiliše poslati Vam brzovajni pozdrav, kako ga niže najavljam. Da pako naše novčice ne bacamo uzaludne u torbu nenarodne pošte, odposlamo Vam jučer kratki brzovaj, a danas Vam priobćujemo onaj brzovaj sa podpisima što ga namismo prvobitno odposlati Vam. Molimo najljudnije, da blagoizvolite ovaj brzovaj sa podpisima u novinstvu objelodaniti, kao i to, da smo svotu od 65 K, koja nam je preostala, uručili osobno dičnomu predsjedniku družbe sv. Ćirila i Metoda za Istru, zastupniku Vjekoslavu Spinčiću, uz zamolbu, da ovu svotu privede namjenjenoj svrsi.

Brzovaj se glasi:

Rodoljubnoj slavnosti drage braće Slovencev pridružuju se duhom i Hrvati knajpači u Krapini. (Sledi 82 podpisov).

Križevac. — Hrvatsko pjevačko društvo „Kolo“ pozdravlja braću Slovence današnje narodne slave.

Ivkanec.

Križevac. — Vašoj narodnoj slavi pridružuje se hrvatsko pjevačko društvo „Dvojnice“ u Bjelovaru.

Konjice. — Konjiški in žiški samci, zbrani v Narodnem domu, kličejo vsem breškim narodnim boriteljem krepk na zdar!

Ljubljana. — K vaši slavnosti vam kliče krepk na zdar Pevsko društvo „Ljubljana“.

Ljutomer. — Današnjemu pomenljivemu dnevju krepki živio. V duhu sem med Vami.

Erna Razlag.

Ljutomer. — Bodi trdnjava, bodi prednja straža proti navalom tujstva.

Murski „Sokol“.

Maribor. —

Slovincem breškim čast in slava za tako lep in krasen dar, ki naj ob Savi bo trdnjava in narodu ljub „Dom“ vsikdar!

Dr. Medved.

Monakovo. — Radi prevelike oddaljenosti nemogoč udeležiti se slavnosti, kličem vsem narodnim boriteljem gromoviti na zdar!

Rafko Salmič, predsednik „Celjskega pevskega društva“.

Maria Enzersdorf. — Složno in pogumno naprej! Vsem udeležencem znamenite slavnosti kliče gromoviti živio.

„Zvezda“, Pukl, predsednik.

Mostar. — „Slobodaši“ u Mostaru prisustvuju duhom Vašoj slavi. Kličemo: Živili Platinjski Hrvati!

Postojna. — Nova trdnjava naj Vam daje moč kmalu premagati nemškutarstvo mestno gospodstvo. Na zdar slovenskim Brežicam!

Postojnski „Sokol“.

Ptuj. — Slovensko pevsko društvo v duhu z Vami kliče vsem zbranim pevkam in pevcem: živili!

Zupančič.

Rudolfovo. — Pridružujem se današnji narodni slavnosti z vročo željo, da v času pade i to mesto v roke slovenske. Živeli narodni boritelji, živela slovanska vzajemnost!

Mestni župan Sladovič.

Rudolfovo. — Nepremagljiva skala stoj Narodni dom v boju za narodne pravice.

Narodna čitalnica novomeška.

Slovenji Gradec. — Tamkaj zbranim Slovincem in Hrvatom kličejo na zdar slovenjegraški Slovenci.

Šmarje pri Jelšah. — Razvijaj se in procvitaj krepko v krasnem novem domu.

Čitalnica Šmarje pri Jelšah.

Šmarje pri Jelšah. — Bodi današnji dan začetek boljše bodočnosti! Naprej zastava Slave! Posojilnica Šmarje pri Jelšah.

Trst. — Slovenska pesem, zaori fortissimo! Odpadnik, sramuj se, čuješ li svoj pianissimo!

Vogrič.

Varaždin. — Veselimo se vašemu napredku! Samo složno napried za slovensku stvar i za bratimstvo i solidarnost Hrvata i Slovencev. — Zdravo! U ime hrvatskog „Sokola“

Dr. Magdić, starješina.

Vipava. — Iskrene pozdrave pošiljamo bratom, borećim ljut boj z našim klevetnikom, ter jim kličemo ob današnjem slavju:

Bog živi vse Slovence,
pod streho hiše ene!

Drvar hrib., Lavrenčić, dr. Pegan, Tomažič.

Vipava. — Za velevažne otvoritve narodnega shajališča kličemo Vam: Živili napredni Štajarci!

Vipavska čitalnica.

Zagreb. — Vjoran dičnom svom imenu neka bude za sva vremena Narodni dom središte slovensko-hrvatske uzajamnosti! U to ime pozdravlja braću slovensku

predsjedništvo „Saveza hrvatskih pjevačkih društava“.

Zagreb. — Posestrima hrvatska kazališna čitaonica u Zagrebu želi svojoj družici prigodom otvorenja obstanak.

Predsjednik: Markiza Strozzi.

Zagreb. — Otvorenjem „doma“ cvate ljubav naša, samo napried za naš slovenski dom, Vaša slava, naša radost! Kličemo: napried proti neprijatelju! Car, Dittmayer, Belarik.

Zagreb. — Priključujemo se današnjoj slavi. Živili Slovenci!

Sveučilištni klub „Mladost“.

Zagreb. — Hrvatski narod raduje se napredku braće Slovencev pa i otvorenje „Narodnog doma“ pozdravlja iskrenom željom, da taj dom bude ognjište odlučnog rada i uzajamnosti hrvatsko-slovenske i nepredobivi bedem proti invaziji germanštine. Živio bratski slovenski narod!

Uredništvo „Hrvatskog Prava“.

Zagreb. — Uz geslo „Slovenac i Hrvat za uvijek brat i brat“, pozdravljamo Vašu današnju slavu i žalimo, da istoj prisustvovati ne možemo. Živili!

„Merkur“.

Politični pregled.

— Trgovinska pogodba z Italijo. Odposlanci obeh država pridno zborujuje v Valombrosu. Pogajanja imajo prav ugoden tek, ter se v par dneh doženejo še zadnje točke, tako da se koncem t. m. podpiše ali nova trgovinska pogodba ali pa vsaj provizorij. Italijansko prebivalstvo se prav malo briga za to trgovinsko pogodbo, odkar so se sklenile trgovinske pogodbe z Nemčijo in Švicom, ki so za Italijo mnogo večje važnosti.

Rusko-japonska vojna.

Iz Čifua se poroča, da so Rusi zopet pregnali Japonce s Palingčenga, odkoder so japonske baterije že lahko streljale na notranje utrdbe. Japonci so se umaknili do Šušija. — Prebivalci portarturski prebivajo sedaj v podzemeljskih hodnikih, ki so popolnoma varni pred bombami. Vest, da skušajo Japonci s čredami volov, ki jih ženo pred sabo, provzročiti, da predčasno eksplodirajo ruske mine, se potrjuje. Teh volov se nato večinoma polaste Rusi in dobe tako prav poceni dovolj svežega mesa. Ti japonski manevri so Rusom prav dobro došli. Po poročilih iz Rima je general Šteselj razdelil posadko v tri oddelke. Eden oddelek se udeležuje aktivnih bojev, drugi se nahaja v rezervi, tretji pa počiva, in sicer je za to določeno 8 ur. — Tako ima Šteselj vedno dve tretjini svoje posadke na razpolago in je popolnoma prepričan, da bo držal trdnjavo, dekler mu ne pride na pomoč ali Kuropatkinova armada, ali pa baltiško brodogojstvo.

Rusko brzovajno agentstvo poroča iz Mukdena, da so Rusi v celnem izgubili pred Port Arturjem šele okoli 2500 mož. — Najnovejša poročila o Port Arturju pravi, da so bili Japonci znova na celi črti z velikanskimi izgubami odbiti izpred trdnjave.

Častniki ruskih ladij, ki so se vrnile v Port Artur, zatrjujejo z vso gotovostjo, da se je v pomorski bitki dne 10. t. m. potopila japonska admiralska ladja „Mikasa“. Ko so Japonci ves svoj ogenj koncentrirali na „Cesareviča“, so Rusi z vso silo jeli streljati na japonsko admiralsko ladjo. Kapitan oklopnice „Retvisan“ je streljal na sredo japonskega brodogojstva in plul naravnost

proti „Mikasi“, ki so jo popolnoma obkolile ruske ladje. „Mikasa“ je naenkrat začela streljati z vsemi topovi, nato se je pa potopila.

Iz Petrograda se poroča: Križarka „Novik“ je priplula v rusko pristanišče Korsakovsk na otoku Sahalinu, kjer se bo založila s premogom in potem odplula dalje v Vladivostok. Križarka „Diana“ pa je dospela v francosko luko Sajgon v Cochinchini. Tu se bo preskrbeala s premogom in odpluje nato takisto proti Vladivostoku.

Pariz, 20. avgusta. „Matin“ poroča o Kuropatkinov brzovajki na carja, v kateri naznanja, da se bo ruska armada prihodnji teden nehala umikati. Ruska armada je že tako močna, da lahko misli na uspeh ob spopadu z Japonci. Rusi bodo napadli Japonce in ta bitka bo najvažnejša in odločilna v sedanji vojski.

Peterburg, 21. avgusta. (Kor. ur. — Uradno.) Brzovajka generala Steslja ruskemu carju z dne 16. t. m. se glasi: Japonci so dva dni napadali višine Uglovke pri Lujizinem zalivu. Vsi napadi so bili pa odbiti; Uglovke in Divizijske višine so prišle v naše roke. Sovražne izgube so jako velike. Posebno so se odlikovali: General Vondratenko, polkovnik Irman, obrstlajtnant Jolbin, topniški stotnik Andrejev in poljnik lovcev. — Danes zjutraj je došel pred naše prednje straže japonski odposlanec major Jamooki s pismom, podpisanim od generala Nodzu in admirala Togo, ki me pozivlja, naj predam trdnjavo. Seveda sem poziv zavrnil. Srečen sem, da morem sporočiti, da se junaško borijo naše čete, katerih stanje je izvrstno.

London 22. avgusta. V Tokio konfiscira vlada vse liste, ker hoče narodu prikriti poraze pri Port Arturju.

London, 22. avgusta. Japonski napad na Port Artur, začel v petek ali soboto, je bil po japonskih poročilih odločen za definitivni naskok, a se je popolnoma ponesrečil. Včeraj so napad ponovili, zopet brez uspeha. Japonci so prej sklenili, da če bo tudi ta napad zastoj, bodo Port Artur blokirali in žrtvovali.

Čifu, 22. avgusta. Sliši se, da so Japonci vzeli utrdbo št. 25. severno od Zlate gore.

Petrograd, 22. avgusta. Ko so Japonci zvečer 19. t. m. in naslednje jutro brez uspeha napadali Port Artur, so tudi japonske ladje bombardirale mesto. Niti utrdbe niti mesto ni bilo pri tem poškodovano. Te zadnje dni so Japonci vso pozornost obrnili na Port Artur, ne zmené se za Ljaojan.

Mlad pomočnik

spreten prodajalec, posebno v manufakturni stroki, se takoj sprejme v trgovino z mešanim blagom Franca Varleca v Brežicah.

(377) 3—1

(352) 3—3

P 124/1
110

Prostovoljna sodna dražba nepremičnin.

Pri c. kr. okrajnem sodišču v Kamniku je po prošnji lastnice gospe Marije Fischer starejše in nedoletnih, Marije, Ane, Helene in Josipine Fischer na prodaj po javni dražbi zemljišče vložek št. 224 kat. obč. Kamnik, tvoreči „hotel Fischer“; k istemu spada hiša št. 99 v Kamniku, vrtni salon, ledenica, drvarnica, kopalnica, gospodarsko poslopje (obstoječe iz remize za voze, hleva in šupe za steljo), velik lep senčnat vrt in vsa za obrat hotela potrebna pritiklina, kakor tudi premičnine. Za vse to se je ustanovila izklicna cena z znesku 50.000 K.

Dražba se bo vršila

dne 25. avgusta 1904., ob 9. uri dopoldne pri tem sodišču.

Ponudbe pod izklicno ceno se ne sprejmo. Na posestvu zavarovanim upnikom ostanejo njihove zastavne pravice brez ozira na prodajno ceno.

Dražbeno izkupilo je založiti pri tem sodišču.

Dražbene pogoje je mogoče v pogledati pri tem sodišču v sobi št. 3.

C. kr. okrajno sodišče v Kamniku odd. I., dne 5. avgusta 1904.